

صدها تن بر ضد پاکستان در شمالی راهپیمایی کردند

صدها تن از مردم کوه‌دامن، روز گذشته با راهپیمایی گسترده‌یی، حملات اخیر پاکستان را محکوم کرده و خواستار قطع مداخلات آن کشور در افغانستان گردیدند.

این راهپیمایی وسیع مردمی با سر دادن شعارهایی بر ضد پاکستان از سوی باشندگان ولسوالی‌های شمال کابل آغاز گردید.

در این راهپیمایی و گردهمایی مسوولان حکومتی، نماینده‌گان شورای ملی و صدها تن از باشندگان ولسوالی‌های کابل شرکت کرده و حملات پاکستان در منطقه گوسته ولایت ننگرهار را تقبیح کردند.

شورای اجتماعی کوه‌دامن در این گردهمایی، قطعنامه‌یی را نیز در خصوص جلوگیری از مداخلات پاکستان در امور افغانستان صادر کرد.

عبدالرحیم راشد منشی و سخنگوی... ادامه صفحه ۶

پرونده دیورند بسته شده است

پاکستان:

صفحه ۶

هشدار افغانستان به پاکستان:

مسوول پیامدهای تنش‌ها شما خواهید بود!

مقامات دولت افغانستان می‌گویند این درگیری زمانی رخ داده که نیروهای پاکستانی قصد داشتند یکی از حفاظ‌های مرزی را در ولسوالی گوسته ولایت ننگرهار دوباره ایجاد کنند.

همچنان، وزارت خارجه افغانستان روز دوشنبه کاردار سفارت پاکستان در کابل را احضار کرد و اعتراض خود را به حمله روز گذشته نیروهای پاکستانی به اطلاع وی رساند.

وزارت امور خارجه در بیانیه‌یی اعلام کرد: «آقای عزیزالدین احمدزاده مدیر کل اداره اول سیاسی وزارت امور خارجه صبح دیروز با آقای شاه نظر آفریدی کاردار پاکستان در کابل در وزارت امور خارجه دیدار کرد.»

براساس این بیانیه، «آقای احمدزاده اعتراض شدید دولت افغانستان را به حمله بی‌دلیل صبح امروز (دیروز) وزارت خارجه افغانستان روز دوشنبه درست چند ساعت پس از بروز یک درگیری تازه در مرز پاکستان، به این کشور هشدار داد در صورت تکرار این درگیری‌ها، عواقب آن را خواهند دید.»

این درگیری، تازه‌ترین نشانه افت چشمگیر روابط این دو متحد مهم امریکاست و در فاصله چند روز به آغاز انتخابات عمومی پاکستان صورت گرفته است.

وزارت امور خارجه افغانستان در تندترین لحنی که تا به حال در این درگیری‌ها استفاده شده است، اعلام کرد در صورتی که «نیروهای پاکستانی حملات بی‌دلیل بیشتری انجام دهند، پاکستان مسوول عواقب آن خواهد بود.»

این حادثه واکنش‌های تندی در کابل به همراه داشت و هزاران نفر با حضور در خیابان‌ها شعار «مرگ بر پاکستان» سر دادند.

درگیری دوباره نیروهای افغانستان و پاکستان

مقام‌های افغانستان و پاکستان خبر داده اند که نیروهای مرزی دو کشور روز دو شنبه باز هم در منطقه سرحدی باهم درگیر شده اند. افغانستان و پاکستان یک دیگر را به شروع این درگیری متهم کردند.

مقام‌های افغانستان گفته اند که درگیری روز دو شنبه زمانی شروع شد که پاکستانی‌ها به تعمیر مجدد دروازه تخریب شده شروع کردند. این دروازه در ولسوالی «گوسته» ولایت ننگرهار چند روز قبل توسط نیروهای مرزی افغانستان تخریب شده بود.

صدیق صدیقی، سخنگوی وزارت داخله گفت: «امروز (دیروز) پاکستانی‌ها به منطقه بازگشتند و گفتند که می‌خواهند تاسیسات (مرزی) را مجدداً تعمیر کنند. پولیس مرزی ما به آن‌ها گفتند که این کار را نکنند. پاکستانی‌ها بر پولیس ما شلیک کردند و نیروهای ما در پاسخ به آنها شلیک کردند. درگیری برای دو ساعت ادامه داشت و جانب پاکستانی خواستار آتش

آیساف: در تنش‌های اخیر میان کابل و اسلام آباد مداخله نمی‌کنیم

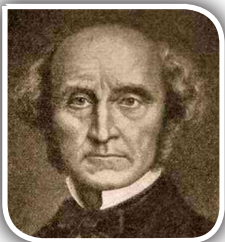

سخنگوی آیساف می‌گوید که کشیده‌گی کابل و اسلام آباد بر سر ایجاد تاسیسات نظامی پاکستان در ولسوالی گوسته ننگرهار، باید از راه مذاکره و گفت‌وگو حل گردد و این دو کشور نباید فرصت را از دست بدهند... ادامه صفحه ۶

در برگ‌ها

سیاستی که به جنگ با پاکستان منتهی شده است

جان استوارت میل و اندیشه عدالت

رومن رولان؛ شهروند جهان

سفیر پاکستان در کابل: افغان‌ها عمق استراتژیک را به کورستان استراتژیک تبدیل می‌کنند

سیاستی که به جنگ با پاکستان منتهی شده است

روابط افغانستان و پاکستان چه شکلی خواهد داشت؟

پاسخ دادن به این پرسش، سه امکان را فرا راهمان می‌گذارد و احتمالاً پاکستان به این سه طرز رفتار، متوسل خواهد شد:

یکی آن‌که روابط افغانستان و پاکستان تا سرحد یک جنگ تمام‌عیار پیش خواهد رفت؛ زیرا در این میانه نمی‌توان تب پاکستان‌ستیزی مردم افغانستان و نقش تحریک‌آمیز هند در دامن زدن به این قضیه را نادیده گرفت. در این صورت، تجاوز مستقیم پاکستان به خاک افغانستان، حتمی‌ست و ناتوانی افغانستان در برابر آن کشور نیز روشن.

راه دوم می‌تواند تعیین سیاست‌های جدید باشد که پاکستان با تمام نیروی استخباراتی خود، وارد عمل گردد. به گونه‌یی که یک بار دیگر نیروهای افراطی و بنیادگرای طالب و یا هم یکی از گروه‌های از این دست، به کمک نبردهای استخباراتی بر افغانستان مسلط شود. چنین وضعیتی، پس از خروج نیروهای خارجی، خیلی از امکان به دور نیست.

سوم، ادامه سیاست‌های کنونی از سوی پاکستان است اما با این تفاوت که این‌بار با منطق محکم‌تری به ویران‌گری‌ها و دخالت‌هایش در افغانستان ادامه خواهد داد؛ منطقی که حکم می‌کند برای آرامش پاکستان، باید افغانستان و مردمش قربانی شوند. بسیار ممکن است که این روند در قالب یک دوستی ظاهری و ریاکارانه تا سال‌ها ادامه یابد، اما در نهایت سقوط و تباهی افغانستان حتمی خواهد بود.

اکنون دیده می‌شود که رهایی از دشمنی پاکستان، ناممکن شده است. پاکستان این بار نه تنها که با افغانستان همکاری نخواهد کرد، بلکه با نیروی بیشتری برای فروپاشی نظام در افغانستان توطئه خواهد چید. بی‌تردید که بسا از کشورهای متحد پاکستان، آن کشور را در این راستا همکاری خواهند نمود. زیرا پاکستان، استدلال موجهی برای نابودی افغانستان دارد. افغانستان، طالب حق مسلم پاکستان است و این خود می‌تواند دستاویز خوبی

بود تا مبدا چنین اتفاقی بیافتد. اکنون به نظر می‌رسد که کار از کار گذشته است و این موضع‌گیری می‌تواند سرآغاز یک فاجعه و فصل دیگری از تیره‌گی روابط افغانستان و پاکستان باشد.

بدیهی است که رییس جمهور جدای از این‌که خود یک پشتونستان‌طلب است، این حرکت را روی دو ملحوظ دیگر نیز روی دست گرفته:

۱- انتخابات نزدیک است و این حرکت می‌تواند شماری از مردم را به سمت وی و یا یکی از نامزدان مورد نظرش بکشاند.

۲- اما نکته مهم‌تر این است که جناب رییس جمهور چند روز قبل اعتراف کرد که از سازمان استخباراتی ایالات متحده پول گرفته است. آگاهان این کار رییس جمهور را برابر با خیانت ملی دانستند؛ اما سوگ‌مندانه کسی آن را دنبال نکرد. از سوی دیگر، فاش شدن قضیه گوشه و فروش آن منطقه بالای پاکستانی‌ها نیز، خیانت دیگری است که متوجه رییس جمهور می‌شود. آقای کرزی حتا به‌خاطر پنهان نگه داشتن این موضوع هم که شده، باید موقوف خود را اعلام می‌کرد.

اکنون پرسش این‌جاست که پس از این،

گزارش‌ها حاکی از آن‌اند که بار دیگر میان مرزبانان افغانستان و پاکستان در ولایت ننگرهار درگیری رخ داده است. این رویداد بازهم در پی ادعاهای مرزی افغانستان صورت گرفته و حتا پای رییس جمهور را به میان کشیده است. رییس جمهور برای نخستین بار از به رسمیت نشناختن دیورند به عنوان خط مرزی افغانستان و پاکستان، سخن گفت که واکنش‌های شدیدی را در پی داشت.

اما هیأتی که از مجلس برای بررسی رویداد گوشه رفته است، خبر داده که این مسأله بزرگ‌تر از یک تبادل آتش میان نیروهای سرحدی دو کشور می‌باشد. به گونه‌یی که گزارش این هیات نشان می‌دهد که منطقه «کامه» به پاکستانی‌ها از طرف مسوولان فروخته شده است. برای مردم منطقه، شناسنامه توزیع شده و هم‌چنان خدمات اجتماعی از سوی پیشاور برای آن منطقه، در نظر گرفته شده است.

اما با این همه، ماجرای گوشه برای نخستین بار رییس جمهور را به موضع‌گیری رسمی درباره خط دیورند واداشت و اینک پشتونستان‌خواهی او پس از یازده سال پنهان‌کاری، بر همه‌گان روشن شد و آقای کرزی حرفی را که نباید می‌زد، بیان کرد. به نظر می‌رسد که بیانات آقای کرزی، روابط افغانستان و پاکستان را وارد یک مرحله دیگر ساخته است و روشن نیست که پیامد این موضع‌گیری چه خواهد بود.

در یازده سال گذشته، پاکستانی‌ها درست نمی‌دانستند که رییس جمهور کرزی چه موضعی در برابر خط دیورند دارد و آقای کرزی نیز با زیرکی، از موضع‌گیری رسمی در این‌باره طفره رفته بود. اما پاکستان از ترس چنان موضع‌گیری‌یی، همواره فشارهای لازم را بر افغانستان وارد کرده

سخن‌ماندگار

افغانستان در آستانه سقوط

گزارش‌ها حاکی از آن است که در روزهای اخیر، ولسوالی غورماچ ولایت بادغیس به تصرف گروه‌های شورشی درآمد و در حال حاضر، آن‌ها بر بخش‌های وسیعی از این ولسوالی که مرز میان ولایت فاریاب و بادغیس است، حکومت می‌کنند. این در حالی‌ست که در بخش‌هایی از ولایت هم‌جوار فاریاب نیز، وضعیت امنیتی به‌شدت تغییر یافته و گروه‌های دهشت‌افکن با دست‌بازتری در برخی از ولسوالی‌های این ولایت، فعالیت دارند.

مقام‌های محلی این دو ولایت، منکر وضعیت بحرانی امنیتی نیستند، ولی در عین حال سعی دارند آن‌چه را که اتفاق افتاده و یا در شرف اتفاق افتادن است، کوچک‌تر از چیزی که واقعاً هست، نشان دهند.

آقای کرزی که گاهی فکر می‌کند مشکل امنیتی در چنین ولایاتی، به بی‌کفایتی مقام‌های محلی آن‌ها ربط دارد، برای ایجاد اطمینان در میان مردم، به تغییر و جابه‌جایی مقام‌های محلی دست می‌زند؛ روشی که با تأسف در یازده سال حکومت‌داری آقای کرزی، هرگز توأم با موفقیت نبوده و مشکل امنیتی ولایات نامن، با این‌گونه جابه‌جایی‌ها حل نشده است. این مسأله سبب شده که مقام‌های محلی، برای دوام حضور خود در این ولایات، تنش‌های موجود امنیتی را به مشکلات گروه‌های مسلح غیرمسوول محلی تقلیل دهند و خود را نسبت به وضعیت به‌وجود آمده، تبرئه کنند.

آن‌چه که در ولایت بادغیس و یا فاریاب و یا هر ولایت ناآرام دیگری رخ می‌دهد، پیش از آن‌که مسأله محلی باشد، یک مسأله فرا محلی است. به این معنا که گروه‌های شورشی با آغاز فصل بهار، هشدار داده بودند که دست به یک رشته حملات نظامی خواهند زد.

گروه‌های شورشی در آستانه خروج نیروهای خارجی از کشور و برگزاری احتمالی انتخابات، نیاز به اعلام حضور و موجودیت دارند. این گروه‌ها تلاش می‌کنند با افزایش حملات بر مناطق آسیب‌پذیر، نشان دهند که هم‌چنان نفس می‌کشند و در صحنه نظامی، حضور پررنگ دارند.

سقوط یک ولسوالی به وسیله نیروهای شورشی، شاید خبر بسیار تکان‌دهنده‌یی نباشد، ولی فراموش نباید کرد که همواره سقوط‌های بزرگ از مناطق کوچک آغاز شده‌اند. از جانب دیگر، این تنها مناطق غرب کشور نیستند که مورد توجه گروه‌های شورشی قرار گرفته‌اند؛ گروه‌های شورشی به گونه عنعنه‌یی از سال‌های دوری در مناطق جنوب و شرق حضور داشته‌اند و حالا گسترش فعالیت‌های آن‌ها به دیگر مناطق و به‌ویژه غرب و شمال کشور، می‌تواند نگرانی‌های زیادی را برانگیزد.

ولسوالی وردوج بدخشان از ماه‌ها به این‌سو شاهد درگیری‌های خونین است و گفته می‌شود که با وجود تلاش‌های نیروهای امنیتی، هنوز این ولسوالی کاملاً از وجود شورشیان پاک نشده است. خبرهای مختلفی در رابطه با ولسوالی وردوج بدخشان وجود دارد و حتا گفته می‌شود که حکومت به گونه تعمدی در نام‌های مناطق شمال دست دارد. این موضوع اگر واقعاً درست باشد، باید نسبت به آینده نگران بود و اتهام‌های برخی منتقدان به آقای کرزی را نیز باید جدی گرفت که می‌گویند او در تلاش عدم برگزاری انتخابات در افغانستان است.

در همین حال، نیروهای آیساف در افغانستان نیز چندی پیش با نشر گزارشی اعلام کردند که ده ولسوالی در سراسر کشور از کنترل نیروهای دولتی خارج شده است و این ولسوالی‌ها عمدتاً از سوی گروه‌های شورشی اداره می‌شوند. این گزارش هرچند از سوی مقام‌های امنیتی کشور کاملاً رد نشد، ولی در مورد میزان حضور گروه‌های شورشی در این ده ولسوالی‌ها، تردیدهایی صورت گرفت.

به هر حال، افزایش دامنه جنگ در کشور نمی‌تواند خبر خوبی برای مردم تلقی شود، به ویژه این‌که حالا این نگرانی هم به وجود آمده که آقای کرزی و اطرافیان او تلاش دارند نوعی جنگ زرگری با پاکستان را آغاز کنند.

موضوع دیگری که باید به آن توجه کرد، افت بی‌سابقه بهای افغانی واحد پول کشور در برابر اسعار خارجی است. این مسأله به نگرانی جدی مردم دامن زده و برخی‌ها نزدیک شدن پایان دوره کاری آقای کرزی را با ماه‌های پایانی حکومت دکتر نجیب‌الله در سال ۱۳۷۰ هجری خورشیدی، مقایسه می‌کنند. در آن زمان نیز ضمن این‌که اوضاع امنیتی کشور به گونه سرسام‌آوری به سمت وخامت گرایید، ارزش افغانی در برابر اسعار خارجی به‌شدت تنزیل یافت و خواب‌های مردم به کابوس تبدیل گشت.

هند: چین وضعیت خط کنترل مرزی را به حال اول بازگرداند

سختگویی وزارت خارجه هند در نخستین واکنش به عقب نشینی نیروهای هند و چین به مواضع خود گفت: ما از طرف چینی خواسته ایم وضعیت خط کنترل

مرزی را حفظ کند و اوضاع منطقه را به حالت اول خود بازگرداند. سید اکبرالدین سختگویی وزارت خارجه هند روز دوشنبه در گفت و گو با خبرنگاران در دهلی نو افزود: منظور از وضع قبلی این منطقه بازگشتن اوضاع قبل از حادثه ۱۵ اپریل ۲۰۱۳ است و در حال حاضر گفت و گو برای حل و فصل مسالمت آمیز این مساله ادامه دارد.

گفتنی است هند و چین در اقدامی ناگهانی یکشنبه شب با عقب کشیدن نیروهای خود از منطقه مرزی لداخ جامو و کشمیر به مناقشه مرزی سه هفته یی تا حد زیادی پایان دادند. اکبرالدین تاکید کرد، درباره مرز نامشخص منطقه عمدتاً بودایی نشین لداخ هند که منبع تنش میان هند و چین است برداشت های متفاوتی وجود دارد.

وی گفت: پکن تجاوز سربازان چینی به داخل خاک هند یا نقض موافقت نامه های امضا شده در سال های ۱۹۹۳ و ۹۶ میان دو کشور را تکذیب کرده است و این موافقت نامه ها برای حفظ صلح در امتداد خط کنترل واقعی امضا شده اند.

نیروهای دو کشور هند و چین در ساعت ۱۹:۳۰ روز یکشنبه به وقت محلی به طور همزمان به مناطق مرزی گذشته خود بازگشتند. نیروهای چین که نزدیک به ۵۰ نفر برآورد می شدند به همراه وسایل نقلیه در تاریخ ۱۵ اپریل در بخش «دائولات بگی اولدی»، ۱۹ کیلومتر از خط کنترل مرزی تجاوز کرده و با وارد شدن به خاک هند، پنج جادر برپا کرده بودند.

در پی این اقدام، نیروهای نظامی هند نیز با حضور در فاصله ۳۰۰ متری ارتش چین، چادرهای خود را برپا کردند.

خروج این نیروها در حالی انجام شد که هنوز مشخص نیست چین همه نیروهایش را از خط کنترل مرزی به منطقه مورد نظر هند بازمی گرداند. این مناقشه مرزی در سه هفته اخیر بر روابط دو کشور سایه افکنده بود.

قرار است سلمان خورشید وزیر خارجه هند ۱۹ ثور با سفر به چین، زمینه سفر نخست وزیر جدید این کشور به هند را در تاریخ ۲۰ می فراهم کند.

مناقشه مرزی میان هند و چین موجی از تنش های سیاسی و نظامی را بین دو کشور ایجاد کرده بود که با عقب نشینی نیروهای نظامی، انتظار می رود چالش بر سر این مساله مرزی فروکش کند.

چین و روسیه حملات اسرائیل بر سوریه را محکوم کردند

دو ابرقدرت جهان، روسیه و چین نیز با ادبیاتی متفاوت و در عین حال ملایم، حمله هوایی اسرائیل به تاسیسات نظامی سوریه را محکوم کردند.

وزارت خارجه روسیه از حملات هوایی اسرائیل به تاسیسات نظامی سوریه ابراز نگرانی کرد و هشدار داد که این گونه اقدامات به گسترش تنش در منطقه می انجامد.

الکساندر لوکاشویچ، سختگویی وزارت امور خارجه روسیه گفت: مسکو ابهامات موجود در باره این حمله را بررسی می کند.

وی افزود: افزایش تنش های مسلحانه خطر شکل گیری کانون های جدید تنش و آشوب در کشورهای همسایه سوریه از جمله لبنان را بالا می برد.

از سوی دیگر، چین که هم اکنون میزبان بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر اسرائیل است با لحنی ملایم از حمله اسرائیل انتقاد و اعلام کرد: پکن با اعمال زور مخالف است و خواستار خویشتن داری دو طرف و احترام به حاکمیت سایر کشورها است.

سختگویی وزارت امور خارجه چین با بیان موضع پکن، مخالفت کشورش را با هرگونه اقدام نظامی خارجی علیه سوریه اعلام و احترام به حاکمیت کشورها را خواستار شد.

اوباما از دانشجویان خواست به سیاست روی آورند

رییس جمهوری آمریکا ضمن این که از دانشجویان خواست تا به سیاست روی آورند، گفت، بدون مشارکت عمومی گسترده، گروه های ذی نفع می توانند قوانین حمایت شده از سوی اکثریت را نقض کنند.

باراک اوباما، رییس جمهوری آمریکا در سخنرانی که در جشن فارغ التحصیلی دانشجویان دانشگاه «اوهایو» داشت، به طور مستقیم به رد پیشنهاد اخیرش در خصوص کنترل خرید سلاح اشاره کرد.

وی افزود که ذهنش کاملاً مشغول تشویق شهروندان برای شرکت در سیاست است. پیشنهاد این طرح از حمایت گسترده مردم آمریکا برخوردار بود اما در سنای آمریکا رد شد.

اوباما به دانشجویان گفت که آن ها باید در امور سیاسی شرکت کنند و بدین شدن تنها فضا را برای لابی گر ها و افراد با نفوذ آماده می کند تا هر کار که خودشان می خواهند در واشنگتن انجام دهند. وی در میان ۵۷ هزار تن از دانشجویان حاضر در دانشگاه اوهایو که ۱۰ هزار تن از آنها فارغ التحصیل شده بودند، گفت: بدین صورت است که اقلیت بسیار کم قانون گذاران می توانند پیشنهاد قانونی را که با حمایت گسترده رای دهندگان روبرو شده، رد کنند.

گروه های حامی سلاح همانند «انجمن ملی اسلحه» به شدت علیه پیشنهاد های کنترل سلاح اوباما لابی کرده اند. اوباما این پیشنهادات را به دنبال تیراندازی که در مدرسه ای واقع در شهر نیوتاون ایالت کنتیکت رخ داد، مطرح کرده است.

اوباما و حامیان اعلام کرده اند که این بر عهده رای دهندگان است تا نمایندگان منتخب خود را در خصوص این تصمیم مسئول به شمار آورند.

رییس جمهوری آمریکا به دانشجویان گفت: تنها شما می توانید این روند را تغییر دهید و البته این امر مستلزم مشارکت شهروندی است.

وی افزود، با توجه به رویدادهای اخیر چون بمب گذاری در مسابقات دو بوستون و تیراندازی در مدرسه ای در نیوتاون امریکایی ها نشان دادند که چگونه می توانند به انجمن ها در رسیدگی به این فجایع کمک کنند.

باراک اوباما معمولاً در فصل بهار در مراسم سخنرانی جشن فارغ التحصیلی دانشگاه ها شرکت می کند. سخنرانی دانشگاه اوهایو نخستین سخنرانی وی از این دسته سخنرانی ها محسوب می شود.

آغاز یک رزمایش مشترک دیگر امریکا و کوریای جنوبی

کوریای جنوبی و امریکا روز دوشنبه در آب های محافظت شده دریای غربی شبه جزیره کوریا یک رزمایش مشترک مقابله با زیردریایی ها را آغاز کردند. این رزمایش ضد

زیردریایی که تا روز جمعه به طول می انجامد، دومین رزمایش در سلسله رزمایش های نظامی مشترک برنامه ریزی شده برای سال جاری میلادی است که آخرین آنها در ماه فبروری برگزار شد. در این رزمایش دریایی مشترک یک زیردریایی هسته ای کلاس لس آنجلس، ناوشکن های آکیس، هواپیماهای شناسایی دریایی مدل C-۳-P و همینطور ناوشکن ها و زیردریایی ها و جنگنده های نیروی دریایی کوریای جنوبی شرکت دارند.

یک مقام نظامی کوریای جنوبی که نام خود را فاش ناساخت، گفت: این رزمایش بخشی از رزمایش های معمول سالانه است که به منظور حفظ آمادگی علیه نفوذ زیردریایی ها دشمن برگزار می شود.

رزمایش نظامی اخیر پس از آن برگزار می شود که امریکا و کوریای جنوبی چند روز پیش به رزمایش دو ماهه بزرگ خود که موجب افزایش تنش ها در شبه جزیره کوریا شده بود، پایان دادند.

این رزمایش دو ماهه تهدیدهای پیونگ یانگ علیه سیول و واشنگتن را به همراه داشت. روز یکشنبه خبرگزاری رسمی کوریای شمالی با محکوم کردن رزمایش دریایی جدید امریکا و کوریای جنوبی عنوان کرد که سرنوشت منطقه صنعتی مشترک میان دو کوریا وابسته به اقدامات سیول است.

یک سختگویی واحد سیاست گذاری کمیسیون دفاع ملی کوریای شمالی مدعی شد که در رزمایش اخیر قرار است یک ناو هواپیمابر کلاس «نیمیتز» شرکت داشته باشد.

وی همچنین از سیول خواست تا اقدامات خصمانه و تحریک های نظامی را در صورتی که خواهان عادی شدن وضعیت منطقه مشترک صنعتی کائو سونگ است، متوقف کند.

وزارت دفاع کوریای جنوبی در پاسخ به درخواست پیونگ یانگ برای توقف رزمایش نظامی به منظور از سرگیری مذاکرات دو کوریا وعده داد که تسلیم تقاضاهای پیونگ یانگ نخواهد شد.

«کیم مین - سئوک»، سختگویی وزارت دفاع کوریای جنوبی عنوان کرد: این درست نیست که کوریای شمالی خواهان لغو رزمایش مشترک امریکا و کوریای جنوبی از طریق ارتباط دادن آن با مساله مجتمع صنعتی کائو سونگ شده است.

استیون روزنبرگ/ شبکه بی بی سی

روسیه در جستجوی خلق قهرمانان ملی جدید

در میان دریافت کنندگان یک معدنچی، یک مکانیک و یک مهندس بودند. یک جراح اعصاب و یک کارگردان تئاتر نیز این جایزه را گرفتند.

آقای پوتین در نطقی که در مراسم اعطای این مدال ها کرد، گفت که روسیه «متعهد به بازبازی یک رویکرد احترام آمیز درباره کار است و افزایش اعتبار تخصص هایی که روسیه به آن ها وابسته است: مهندسان، طراحان، کارگران، کشاورزان، معلمان، و پزشکان».

ولی این مدال فقط درباره تقدیر از کارگران نیست بلکه درباره جستجوی کرملین به دنبال مجموعه ای کاملاً تازه از قهرمانان روس است؛ از جمله شامل قهرمانانی از گذشته تزاری این کشور. یک تلاش پساکمونستی برای این که به کشور خود یک هویت مشترک بدهند.

کنستانتین ایگرت، سردبیر رادیوی کامرسانت اف.ام که از مسکو پخش می شود، معتقد است: «جست و جو برای قهرمانان جدید، سر از یک بن بست در می آورد».

این روزنامه نگار می گوید: «بر خلاف اتحاد جماهیر شوروی، روسیه امروز ایدئولوژی و گفتمان فراگیر ندارد. علاوه بر این، روسیه هویت ملی هم ندارد. این یک مشکل بزرگ است. قهرمانان قدیمی مناسب نیستند و قهرمانان جدید هم یا مناقشه برانگیزند و یا اصلاً وجود ندارند.»

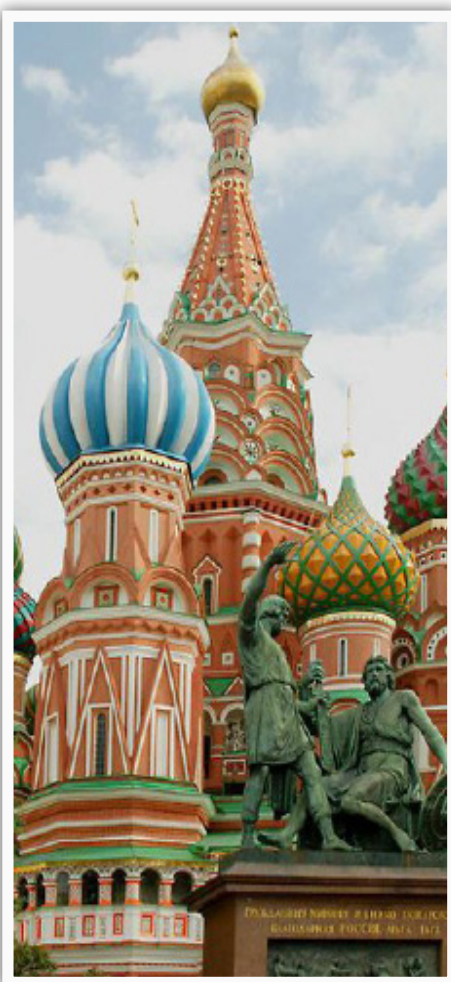
با فاصله کمی از خانه لیدیای شیردوش، از آدم های توی خیابان پرسیدم قهرمان آنان کیست.

جواب های آنها، تصویر در هم و گیج کننده ای درست کرد: «استالین، عیسی مسیح، جاستین بئیر، رزمندگان جنگ جهانی دوم، پدر و مادر». یک کارگر ساختمانی هم به من گفت که روسیه اصلاً قهرمان ندارد.

اما مدیر مزرعه دولتی نلین مخالف است. پاول گرویدین می پرسد: «یعنی این یک حرکت قهرمانانه نیست که هر روز صبح ساعت ۵ برای دوشیدن شیر گاوها بیدار شوی و ساعت ۱۰ شب به خانه برگردی؟»

او ادامه می دهد: «یا مثلاً پزشکان روستاها که روزی ۲۴ ساعت کشیک هستند؛ آنها قهرمان نیستند؟ امروز انگار جوان ها فقط برای میلا درها و ستاره های تلویزیونی ارزش قائل اند. وقتش است افرادی را ستایش کنیم که واقعا خدمتی به کشورمان می کنند.»

اما روسیه امروز، اتحاد جماهیر شوروی نیست و تداعی مفهوم قهرمانی و الگوسازی برای روسیه امروز، دشوارتر است.

تا پایان وقت امروز ردیفش می کنم.» و همین کار را کرد. این رهبر کرملین یک حکم امضا کرد و جایزه «قهرمان کار» دوباره برگشت؛ البته این بار بدون پسوند سوسیالیستی.

این مدال جدید، از آن شهروندان روس تقدیر می کند که دستیافت های بزرگی در اقتصاد، زندگی اجتماعی، و یا در کار کردن برای دولت داشته باشند.

روز چهارشنبه رییس جمهور ولادیمیر پوتین در سن پترزبورگ اولین دسته از این مدال های طلا را داد.

رییس جمهور روسیه بنا دارد سنت جایزه «قهرمانان کار» را به شیوه شوروی سابق زنده کند. این بخشی از جست و جوی کرملین برای احیای الگوهای ملی جدید است.

در روسیه روایتی وجود دارد که می گوید ۹۵ سال پیش ولادیمیر لنین وقتی داشت سوار بر موتر از کرملین به خانه بیلاقیاش در خارج مسکو می رفت، گروهی از دهقان ها را دید که جدا جدا روی زمین های کوچک خود کار می کردند.

این «روس انقلابی» که از این نمایش فردگرایی آشفته شده بود، از راننده خواست موتر را نگه دارد، پیاده شد و با عصبانیت به آن دهقانان گفت که اگر با همدیگر کار کنند، بیشتر به دست می آورند. این شد که این کشاورزان یک مزرعه اشتراکی درست کردند و بعدتر نام آن شد «مزرعه دولتی لنین».

وقتی من از این مزرعه دیدن کردم، زمان شیردوشی از ۳۹۰ گاو آن بود. در سال های کمونیسم، و اخیراً کاپیتالیسم در روسیه، این مزرعه علاوه بر شیر، میوه و سبزیجات هم داده است - و همچنین قهرمان.

لیدیا گادالوا، ۸۳ ساله، قهرمان این مزرعه است. لیدیا ۴۱ سال به عنوان یک زن شیردوش در این مزرعه کار کرده و از او به عنوان یک «قهرمان کار سوسیالیستی» تقدیر شده چون توانست بیش از هر زن شیردوش دیگری در این منطقه از پستان گاوها شیر بگیرد.

لیدیا می گوید: «بقیه زنان شیردوش مزرعه از من عصبانی بودند. قدری حسادت می کردند. اما برادر بزرگترم خیلی به من افتخار می کرد.»

ولی جایزه «قهرمان کار سوسیالیستی» به کارهای قهرمانانه در جهان لنینت محدود نبود؛ معدنچی ها، راننده های ماشین های کمباین، دانشمندان هسته ای و... هر کس می توانست این مدال معتبر را به ازای کار بیشتر برای اتحاد جماهیر شوروی به دست بیاورد. البته این جایزه هم مانند شوروی محو شد ولی حالا در حال بازگشت است.

بازگشت بدون پسوند سوسیالیستی

یک ماه پیش یک کارگر روس در یک برنامه زنده تلویزیونی از ولادیمیر پوتین، رییس جمهوری روسیه پرسید که آیا فکری برای احیای جایزه «قهرمان کار» کرده است؟

رییس جمهور روسیه در پاسخ گفت: «ایده خوبی است.»

بخش نخست

جان استوارت میل و اندیشه عدالت

بهرام محبی

جان استوارت میل، متفکر انگلیسی سده نوزدهم، از برجسته‌ترین نمایندگان آموزه لیبرالی فایده‌باوری (Utilitarianism) است. آموزه‌هایی که معیار در حوزه‌های اخلاق، سیاست و اقتصاد را در فایده میدانند. بنیان‌گذاران این مکتب «جرمی بنتام» (Jeremy Bentham) و «جیمز میل» (James Mill) پدر جان استوارت میل

سعادت و لذت، معیاری اخلاقی برای رفتار انسانی محسوب می‌گردد. اما برای میل صرفاً کمیت این فایده یا خوش‌بختی تعیین کننده نیست، بلکه هم‌چنین کیفیت و ساخت آن نیز مهم است. میل بر این نظر است که انسان دارای احساسات اخلاقی است که اگرچه طبیعی هستند، ولی هم‌زمان انسان نیستند و باید آن‌ها را از طریق تربیت پرورش داد. میل عدالت

واقعیت به‌طور تنگاتنگی با هم پیوند دارند. میل یادآور می‌شود که اخلاق‌شناسان وظایف اخلاقی را به دو دسته تقسیم می‌کنند: «وظایف اخلاقی ناکامل» و «وظایف اخلاقی کامل». دسته اول شامل وظایفی است که عمل کردن به آن‌ها بر عهده خود ما گذاشته شده است مانند بخشندگی یا نیکوکاری. اگر چه چنین فضیلت‌هایی وظیفه‌ی اخلاقی محسوب می‌شوند، اما هیچ‌کس نمی‌گوید که مشخصاً کجا و در مورد چه کسی باید اعمال گردند. اما دسته دوم شامل وظایف اخلاقی کامل است که باید آن را همواره و در مورد همه‌گان اعمال کرد.

میل عدالت را در این دسته دوم جای می‌دهد. برای او تبعیض قابل شدن میان افراد یکی از مظاهر بی‌عدالتی است. وی در توضیح تفاوت میان عدالت و فضیلت‌هایی چون سخاوت‌مندی و یا نیکوکاری، خاطر نشان می‌سازد که عدالت فقط به معنای آن نیست که کاری را که حق است انجام دهیم و از کاری که ناحق است پرهیز کنیم؛ بلکه عدالت آن چیزی است که هر کس می‌تواند در مقابل ما به عنوان حق اخلاقی خود مطالبه کند، در حالی که هیچ‌کس نمی‌تواند نسبت به ما مطالبه‌ی حقوقی در زمینه سخاوت‌مندی و نیکوکاری داشته باشد.

میل با این توضیحات به این تعریف از مفهوم عدالت می‌رسد که عدالت نامی برای یک سری از قواعد اخلاقی است که نسبت به دیگر قواعد رفتار عملی، برای رفاه بشری مستقیماً تعیین کننده و از همین‌رو به‌طور نامشروط تعهدآورتر هستند. میل «ادعای حق هر فرد در مقابل دیگران» را در چنین تعهدی بیان شده می‌داند و سرشت تصور از مفهوم عدالت را در آن بازمی‌یابد.

به نظر میل در بافت احساس عدالت، نه فقط خرد، بلکه عنصری رانشی برای جبران و تلافی وجود دارد. این رانش، حق اخلاقی خود را از اهمیت فوق‌العاده نوع فایده‌ی که در میان است، کسب می‌کند. فایده‌ی که در این‌جا مطرح است، علاقه به امنیت در انسان می‌باشد. امنیت در نظر هر انسانی از همه علائق دیگر حیاتی‌تر است. انسان می‌تواند از بسیاری نعمات در جهان در صورت لزوم صرف‌نظر کند و یا آن‌ها را با چیز دیگری مبادله کند، اما هرگز نمی‌تواند از امنیت چشم‌پوشی کند. زیرا فقط از طریق امنیت است که انسان می‌تواند از بدبختی در امان بماند. بنابراین، آن دستورات اخلاقی که آسیب رساندن انسان‌ها به یکدیگر را ممنوع

را نیز در زمره چنین احساساتی می‌داند و آن را مبتنی بر «احساس وحدت با هم‌نوعان» ارزیابی می‌کند. در فصل پنجم اثر یادشده و در بررسی پیوند میان «عدالت و فایده» خاطر نشان می‌سازد که احساس نیرومند و تصور ظاهراً روشنی که مفهوم عدالت با سرعت و اطمینانی به‌طور غریزی یک‌سان

به نظر میل در بافت احساس عدالت، نه فقط خرد، بلکه عنصری رانشی برای جبران و تلافی وجود دارد. این رانش، حق اخلاقی خود را از اهمیت فوق‌العاده نوع فایده‌ی که در میان است، کسب می‌کند. فایده‌ی که در این‌جا مطرح است، علاقه به امنیت در انسان می‌باشد. امنیت در نظر هر انسانی از همه علائق دیگر حیاتی‌تر است. انسان می‌تواند از بسیاری نعمات در جهان در صورت لزوم صرف‌نظر کند و یا آن‌ها را با چیز دیگری مبادله کند، اما هرگز نمی‌تواند از امنیت چشم‌پوشی کند. زیرا فقط از طریق امنیت است که انسان می‌تواند از بدبختی در امان بماند

به ذهن متبادر می‌کند، به نظر اکثر فیلسوفان نشانه‌ی از خصوصیتی درونی از واقعیت و برهانی برای آن است که امر عادلانه باید به صورت چیزی مطلق در طبیعت وجود داشته باشد، چیزی ذاتاً متفاوت از هرگونه صورت امر سودمند و به عنوان ایده‌ی در مقابل آن. اما چه وجود احساس طبیعی عدالت را بپذیریم و چه آن را به عنوان سنجیداری نهایی برای رفتار درست به رسمیت بشناسیم، هر دو دریافت در

بودند. آنان در آموزه‌های خود امر نیک و سودمند را یکی می‌دانستند. سودمند آن چیزی بود که در مقیاسی بالا خوش‌بختی ایجاد کند.

بنابراین مطابق آموزه آنان، هدف کنش انسانی باید ایجاد بیشترین حد سعادت برای بزرگ‌ترین تعداد ممکن از افراد جامعه باشد. فایده، مبنای همه فضیلت‌هاست و ارزش‌های ما با سمت‌گیری به سوی لذت، تعیین‌شدنی است. از این‌رو، اخلاق مبتنی بر وظیفه و ایده‌آل کمال انسانی ممکن نیست. جان استوارت میل که از نظر فکری در مکتب «فایده‌باوری» پرورش و رشد یافته بود، بعدها در آموزه‌های نخستین آن تجدید نظرهایی کرد و موضوع عدالت اجتماعی را به یکی از مهم‌ترین مباحث سیاسی و اقتصادی خود تبدیل ساخت. باید یادآور شد که جامعه انگلستان در میانه سده نوزدهم یعنی مقارن انتشار مهم‌ترین آثار میل، پیشرفته‌ترین جامعه صنعتی در جهان بود.

جان استوارت میل به موضوع عدالت در اثر خود تحت عنوان «یوتیلیتاریسم» (فایده‌باوری) که در سال ۱۸۶۱ منتشر شد، می‌پردازد. وی در آغاز خاطر نشان می‌سازد که نوشته او در خدمت فهم بهتر و قدرشناسی منصفانه‌تر از نظریه «فایده‌باوری» و «خوش‌بختی» و اثبات آن به رشته تحریر درآمده است. میل خوش‌بختی هر فرد را نعمتی برای آن فرد می‌شناسد و نتیجه می‌گیرد که بنابراین سعادت جمعی، نعمتی برای کل بشریت است و افزایش فایده و

بخش سوم

چه گونه از خود انسان برتری بسازیم؟

با منفی‌اندیشی و منفی‌بافی و تکرار آن در ذهن، خون خود را هرچه بیشتر مسموم ساخته و انرژی و نیروی خود را در تخریب خویشتن و دیگران به کار برده و زنده‌گی را برای خود و دیگران زهرآگین می‌سازیم. به عبارت ساده، مسموم حاصل از نگرانی، خشم، ترس، ناکامی، منفی‌بافی و... ما را به سوی بیماری و نابودی می‌کشاند. غیرممکن است، در آن واحد هم سالم باشیم و هم منفی‌نگر و مضطرب و نگران. جالب این‌جاست که، هر فکری که می‌کنیم - مثبت یا منفی - بیشتر از حواس پنج‌گانه در «ضمیر ناخودآگاه» اثر گذارند؛ از این‌رو می‌بایست مراقب اندیشه‌های خود باشیم و سعی کنیم فقط اندیشه‌های مثبت و سازنده را - که سیستم ایمنی بدن را تقویت کرده و باورهای ما را عالی می‌سازند - در ذهن خود تکرار کنیم. پژوهش‌گران، در مسیر کشف چه‌گونه‌گی روند تشکیل باورهای انسانی، به کشف بزرگ‌تری نایل آمدند و آن، کشف قدرت خارق‌العاده و نیروی بی‌کران و نامحدود «ضمیر ناخودآگاه» در انسان‌ها بود. در اعماق ضمیر هر انسانی، دریایی از هوش، ذکاوت، خرد، توانایی و دانایی نامحدودی قرار دارد. همه انسان‌ها، در پهنه اقیانوسی از ثروت‌های بی‌کران به سر می‌برند و قادر هستند از موهبت‌های بی‌نهایتی که درون‌شان وجود دارد و از قدرت و توانایی‌های نامحدود ذهنی خود بهره‌مند شوند و با استفاده از نیروی شگفت‌انگیز و سحرآمیز درون، به آسانی به سعادت، آرامش باطنی، شادابی، تندرستی، ثروت و به نور و عشق و زیبایی برسند و از بدی‌ها، زشتی‌ها، حسادت‌ها، پریشانی‌ها، افسرده‌گی‌ها و به طور کلی خود را از امراض ذهنی و جسمی دور سازند.

«ضمیر ناخودآگاه»، از چنان نیرویی برخوردار است که می‌تواند تمام مسایل احساسی، عاطفی، مالی و تن‌درستی انسان را به آسانی حل کند. «ضمیر ناخودآگاه»، یک قدرت خارق‌العاده، یک گنج بی‌پایان و یک نیروی نامحدودی است که همه انسان‌ها از آن بهره‌مند هستند. بنابراین، توانایی و امکانات افراد نامحدود بوده و از این بابت، هیچ‌کس بر کس دیگر، برتری ندارد. ولی این نیروی بی‌کران، مثل شمشیر دولبه است که اگر درست استفاده کنیم، زنده‌گی عالی و باشکوه، سعادت‌مند و... خواهیم داشت. در حالی که اکثر مردم، به علت عدم شناخت از قدرت واقعی ضمیر خود و به دلیل استفاده ناصحیح و غیرمعقول و منفی از آن، زنده‌گی نامطلوب توأم با نگرانی، اضطراب، درد و مرض، فقر و ناداری، نکبت و... برای خود تدارک می‌بینند. همان‌طوری که یک خلبان ماهر به علت آموزش و آگاهی با سیستم‌ها و دستگاه‌های مختلف، به راحتی می‌تواند هواپیمای گول‌پیکری را با صدها انسان و صدها تُن بار، به پرواز درآورده و آن را از این‌طرف دنیا به آن‌طرف دنیا ببرد، در حالی که کسی که به امور خلبانی آگاهی نداشته باشد، نمی‌تواند چنین کاری را بدون ایجاد خطر و ریسک فراوان به انجام برساند.

اگر طرز استفاده صحیح از نیروی عظیم و بی‌نظیر «ضمیر ناخودآگاه» خود را ندانسته و نتوانیم بر آن تسلط یابیم، مسلماً نخواهیم توانست از برکات مثبت آن برخوردار باشیم. به علاوه، استفاده‌های ناصحیح و منفی از آن هم، حوادث ناگوار و خسارت جبران‌ناپذیری در پی خواهند داشت. برای بهره‌برداری صحیح از «ضمیر ناخودآگاه» و تسلط بر آن، نیازمند دستورالعمل صحیح هستیم تا از این قدرت بی‌کران درون خود، استفاده بهینه و صحیح داشته باشیم.

می‌کنند، نسبت به سایر دستورهای رفتاری که صرفاً برای حوزه‌ی از زنده‌گی در نظر گرفته شده‌اند، از اهمیت بیشتری برای رفاه بشری برخوردارند، چرا که پیروی از آن‌ها صلح را تأمین می‌کند. اگر پیروی از این دستورات به قاعده و تخطی از آن‌ها به استثنا تبدیل نگردد، هر انسانی در وجود هر انسانی دیگر دشمن خود را می‌بیند. وظایف مربوط به اعمال عدالت نیز در اصل از همین دستورات اخلاقی برخاسته‌اند.

رومن رولان شهروند جهان بود. وطن او به راستی قلب تمام کسانی است که او را دوست می‌دارند. تمام کسانی که ایمان دایمی و زوال‌ناپذیرشان، عشق بوده و دهان‌شان با طعم زهرآگین میوه درخت جهان - دوستی - آشناست. تمام کسانی که برای دوست داشتن لحظه‌یی به خود مجال سستی و اهمال راه نداده‌اند و تمام هستی‌شان جز به سبب آن‌چه که دوست می‌دارند، نیست و تنها و تنها حقیقت راستین‌شان، زنده‌گی‌ست.

رومن رولان دایره‌المعارف احساسات بود. گنجینه‌یی از هارمونی احساسات متفاوت و گاه متضاد. او احساسات خود را از روی زنده‌گی اندازه نمی‌گرفت. بی‌گذرنامه دوست می‌داشت. قلب مهربانش برای دردها و مصایب جهانیان می‌تپید. هستی‌اش سراسر پیکار با سرنوشت تلخ جدایی و تنهایی و زوال و گسیخته‌گی بود و حلقه گمشده‌اش: صلح. صلح واقعی را در آغوش بی‌تشویش آرامش می‌جست، چرا که صلح نبودن جنگ نیست. نجابتش، بری بودن از هم‌آغوشی نامشروع همه‌گان در بستر جنگ‌های جهانی است و صلح‌خواهی‌اش، تلاش بی‌رمقی در راستای مبارزه با آن. خالق شخصیت ژان کریستف ۲۹ جنوری سال ۱۸۶۶ در شهر کلامسی - نیور فرانسه چشم بر جهان گشود. منزل

خانواده رولان در خیابانی قرار داشت که امروزه به نام خیابان رومن رولان شناخته می‌شود. همان خیابانی که در کتاب آنتوانت رمان ژان کریستف بارها به آن اشاره شده است. نام

واقعی‌اش ال. سنت جوست بود. آنتوانت ماری مادر رومن، دلداة موسیقی بود و با اصرار و مداومت بسیار، توانست همسر سرسخت خود - امیل - را راضی کند تا به منظور تحصیلات بهتر پسرشان، راهی پاریس شوند. نوجوان چهارده‌ساله پس از ورود به دبیرستان سنت لویس با آثار نویسنده‌گانی چون اسپینوزا و لیو تولستوی آشنا شد. در آموزشگاه عالی به فلسفه روی آورد، اما روح مستقل و طبع آزاداندیشش هیچ‌گاه نتوانست با فلسفه سازگاری نشان دهد؛ بنابراین با سفر به ایتالیا تحصیلات آکادمیک خود را در رشته تاریخ هنر و موسیقی ادامه داد تا در نهایت دکترای هنر گرفت.

ایتالیا، جوان سرزمین گل را شیفته خود ساخت. با این‌که نتوانست زمان زیادی را در کشور مورد علاقه‌اش سپری کند، اما همین فرصت اندک موجب شکوفایی استعداد و نبوغش گردید. دوستی‌اش با مالویدا ون میسنبرگ موجب آشنایی با اندیشه‌های نیچه و واگنر شد. این دوست ایتالیایی در روشن کردن نخستین بارقه‌های تلاش رولان در ورود به صحنه جریانات ادبی، تاثیر به‌سزایی داشت.

پس از بازگشت از ایتالیا به تدریس تاریخ هنر روی آورد و بعد از گذشت سه سال تدریس در آموزشگاه عالی به سوربون راه یافت و این بار تاریخ موسیقی را برگزید. اما تدریس برای رومن رولان نه تنها لذت‌بخش نبود، که ملال‌آور و خسته‌کننده شد تا آن‌که تدریس را رها کرد و به نوشتن پرداخت.

ازدواج ناموفقش با کلویید بریال پس از ۹ سال زنده‌گی به پایان رسید و زنده‌گی مشترک مجدد را تنها پس از ۳۳ سال تنهایی، با ماری کوادچف نیمه‌فرانسوی آغاز کرد و این‌بار همسرش تا لحظه وداع - ۳۰ دسامبر ۱۹۴۴ - در کنارش ماند.

بتھوون، الهه موسیقی‌اش بود و رامبرانت نقاش مورد علاقه‌اش. به گوته و شکسپیر عشق می‌ورزید. ذکر نام تله‌موش بر آغازین نوشته‌های کتاب سفر درونی خود، گویای این مطلب است که علاقه‌اش به آثار شکسپیر تا زمان وداع نیز به فراموشی سپرده نشد. نخست با تیاتر شروع کرد. نمایشنامه‌های بیشتر منعکس‌کننده جریانات انقلاب فرانسه و دوران مذکور است. از میان نمایشنامه‌های متعددی که نوشت، دو مجموعه زیر بیشتر حایز اهمیت‌اند:

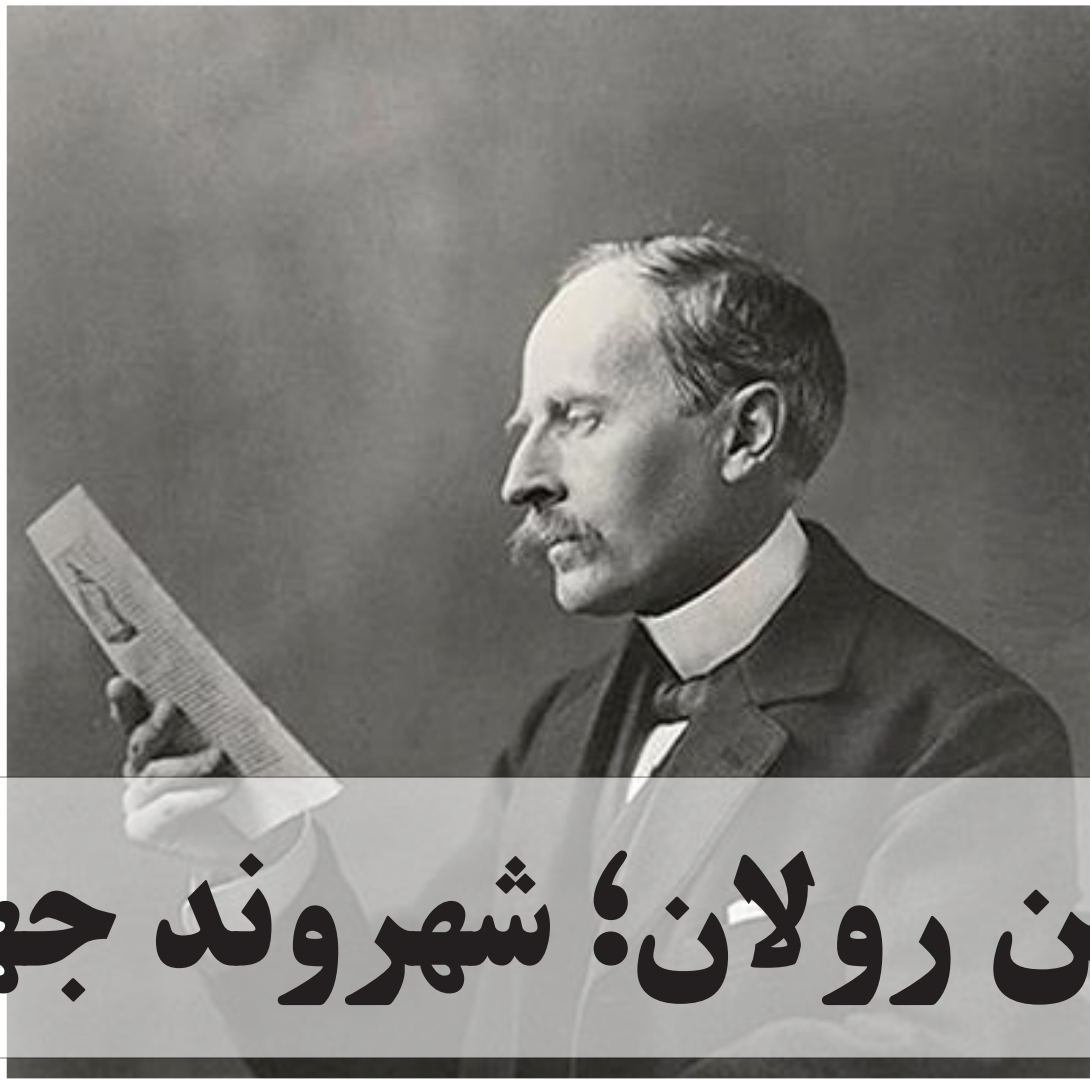
۱- تراژی ایمان (۱۹۰۹): شامل سنت لویس (۱۸۹۷) -

آیرت (۱۸۹۸) - پیروزی عقل (۱۸۹۹)

۲ (۱۹۰۹): شامل ۱۴ جون (۱۹۰۲) -

جورج دانتون (۱۹۰۰) - گرگ‌ها (۱۸۹۸) - زمانی که می‌آید (۱۹۰۳)

موسیقی را آینه بی‌پروای روح می‌دانست. از همان آغاز به خصوص در تحصیلات دانشگاهی، با موسیقی آشنا شد. رساله دکترای خود را به بررسی تاریخ اپرای اروپا ماقبل ژان باپتیس لولی و آلساندرو اسکارتلی اختصاص داد و دو مجموعه برجسته رولان در تاریخ موسیقی که شهرت خوبی را برایش به ارمغان آورد، عبارت اند از: موسیقی‌دانان دیروز و موسیقی‌دانان امروز. رومن رولان در نگارش زنده‌گی‌نامه، دستی توانا داشت.

رومن رولان؛ شهروند جهان

افلاطونی نصیب کسی نمی‌شود جز روح البویه فرانسوی که روانش چون پناهگاهی ست نرم و اطمینان‌بخش تا ژان سراسر هستی خود را به او بسپرد. ژان در دوستی با البویه جهان را از منظرگاه دوست می‌نگرد و هستی را با حواس دوست در آغوش می‌کشد، اما غافل از آن‌که طبیعت بی‌رحم در جدا کردن دو قلب که به یک‌دیگر عشق ورزیده‌اند، هرگز عشق را در یک زمان از هر دو قلب بر نمی‌کند بلکه چنان می‌کند که یکی از آن دو زودتر از دوست داشتن باز ایستد تا همیشه آن یک که بیشتر دوست دارد، فدا گردد. و این ژان است که هرگز نمی‌تواند در دوست داشتن، لحظه‌یی به خود مجال سستی و اهمال راه دهد.

شبهات‌های زیادی بین زنده‌گی خود نویسنده و ژان کریستف وجود دارد. برای مثال به گفته خود رومن رولان، شخصیت پدربزرگ ژان تا حد زیادی شبیه به پدربزرگ خود او بوده است. ژان شخصیت صلح‌جویی دارد، اما البویه تا حدی ناسیونالیست است. رولان در طول زنده‌گی خود با فردی به نام لویس ژیلد دوستی داشت که تضاد فکری‌اش با او شبیه به اختلاف سلیقه‌های فکری ژان و البویه است. رولان به جنگ نمی‌رود و

ژیلد با ذهنیتی مخالف در نبرد شرکت می‌نماید. و اما جدایی خیر نمی‌کند. لویس در یک برهه زمانی از دوست خود جدا شده و باز به وی می‌پیوندد؛

همان سرنوشتی که بر سر البویه و ازدواجش می‌آید. دوستی آن دو هیچ‌گاه به پایان نمی‌انجامد و لویس پس از ۲۷ سال سکوت، در نامه‌یی علاقه وصف‌ناپذیرش را به رولان یادآور می‌شود. نگارش کتاب ژان کریستف هشت سال به طول انجامید و می‌توان گفت که نویسنده در طول این سالیان، شخصیت‌های داستان خود را به بلوغ می‌رساند. در خواندن این کتاب گاه آدمی خود را به جای شخصیت‌های داستان می‌انگارد و گاه نیز تصور می‌شود که رولان شخصیت‌های متفاوتی را در قالب یک نفر آفریده است. ژان کریستف منعکس‌کننده اندیشه‌ها و گرایش‌ها و صلح‌طلبانه رولان است تا جایی که جایزه نوبل ادبیاتی که به‌خاطر نگارش این کتاب به وی اهدا شد، بیشتر جایزه صلح است تا ادبیات. رولان در این کتاب، وقوع جنگ بین دو کشور آلمان و فرانسه را پیش‌بینی می‌کند و درست دو سال پس از اتمام کتاب است که جنگ جهانی اول رخ می‌دهد. ژان کریستف زمانی ده‌جلدی‌ست که رولان آن را در مجله دوست قدیمی خود، چارلز پگی به چاپ رساند. و اما جان شیفته که گویی رونوشتی دیگری‌ست از ژان کریستف در قالب شخصیت مونث آنت. آنت همانند ژان، شخصیتی به‌خصوص و استثنایی دارد؛ شخصیتی که در مقایسه با ژان، از دوام و ثبات روحی بیشتری برخوردار است. جان شیفته نیز همانند ژان کریستف، نمونه کاملی‌ست از کتابی که به آن عنوان رومن فلو اطلاق می‌شود، چرا که هر فصلش به تنهایی ماجرابی جداگانه داشته و در عین حال، مکمل جریان اصلی داستان است. داستان با گذر زمان شکل می‌گیرد و آنت نیز در ذهن نویسنده به بلوغ می‌رسد. رومن رولان به هنگام توصیف کردن به درون فرد نفوذ می‌کند و روح و روان فرد را توصیف می‌نماید و آن‌چه را می‌گوید که باید و هنگامی که تحت تاثیر قرار می‌گیرد، کلمات از زبانش جاری می‌شوند و گاه که کلامی کوتاه افاهه می‌کند، از سخن گفتن باز می‌ایستد. جالب آن‌که رومن رولان در توصیف هر دو جنس، آن‌چنان تبحر دارد که نمی‌توان برای خودش جنسی تعیین کرد و این خوش‌بختانه از مزایای زبان فارسی‌ست چرا که در زبان فرانسه، این تلاش بی‌فایده است و حروف، تعریف همه‌چیز را از روی ظاهرش می‌سنجند.

رولان پس از بازگشت به فرانسه، به نگارش و بررسی زنده‌گی بتھوون و چارلز پگی پرداخت و در شهر وزله بر اثر بیماری سل که از کودکی رنجش می‌داد، با زندگی وداع گفت. رومن رولان نمرده و مرگ همان دروغ است؛ چرا که با عشق در تماس بود و هرچیز که با عشق تماس یابد، از مرگ می‌رهد. او تنها در گورستان کوچکی در قلب آنانی که دوستش می‌دارند، خفته است و منتظر روزی‌ست که گودال شکافته شود و مرده‌گان از گورهای خود بیرون بیایند تا به عاشق و معشوقی که خاطرۀشان مانند طفلی که در شکم مادر در سینه‌اش آرامیده است، لبخند بزند. زنده‌گی برایش غم‌انگیز نبود، اما ساعات غم‌ناکی داشت و با تمام رنجی که می‌کشید، سعی داشت همانی باشد که باید.

اعجاب‌انگیز که رولان شهرتش را مدیون نگارش آن دوست. دو کتاب که گاه می‌توان آن را یک مجموعه در نظر آورد. ژان کریستف به‌راستی یک رمان موزیکال است، زمانی که گام‌ها و اصوات موسیقی را لابه‌لای سطورش پنهان ساخته و هنگامی که سطرهای آن خوانده می‌شود، گویی همه‌چیز در فضایی مه‌آلود فرو می‌رود و موسیقی به گوش می‌رسد. رولان در این کتاب با زبان موسیقی سخن می‌گوید و گاه که کلامش از سخن گفتن باز می‌ایستد، تنها می‌نوازد و نت‌ها و اصوات موسیقی را در قالب کلمه‌ها و واژه‌گان درمی‌آورد. موسیقی‌یی که گاه آدمی را به شور و هیجان وا می‌دارد و گاه متاثر می‌سازد.

ژان کریستف، موسیقی‌دانی آلمانی‌ست که پس از درگیری با پولیس مجبور به ترک کشور شده و به فرانسه مهاجرت می‌کند. ژان که در طی دوران بلوغ فکری‌اش دست‌خوش تحولاتی فراوان بوده و تا حدودی دارای روحی چندشخصیتی‌ست، به آرامی شخصیت اصلی و با دوامش شکل می‌گیرد و به یک ثبات معقول و منطقی می‌رسد. زنده‌گی ژان کریستف کرافت تا حد زیادی به زنده‌گی و اندیشه‌های بتھوون و موتسارت و واگنر شبیه

گویی روح فردی که وصفش می‌رود، در رولان حلول می‌کند. زنده‌گی - بتھوون - هندل - میکل آنژ - گاندی و لیو تولستوی از مهم‌ترین آثاری‌ست که در این زمینه نوشته است.

روح آدمی تا در معرض امتحان قرار نگیرد، شناخته نمی‌شود و جنگ جهانی امتحان خوبی بود. از هرگونه نژادپرستی و ملی‌گرایی افراطی دوری گزید. به تمام معنا صلح‌طلب بود و تمایلات صلح‌خواهانه‌اش دشمنان زیادی را بر ضدش شوراند. او را مورد افترا قرار می‌دادند و رولان آلمانی صدا می‌زدند، چرا که سبک نگارشش به سبک ادبی آلمان نزدیک‌تر بود و به همان اندازه به آلمان و گوته و موسیقی‌دانان و هنرمندانش عشق می‌ورزید که به فرانسه و هوگو و تتردام. رومن رولان به‌راستی شهروندی جهانی بود. مقالات صلح‌جویانه‌اش خطاب به وجدان در اغمای جهانیان بود و خواسته‌اش دست‌یابی به صلحی واقعی و پیوند و یگانگی و وحدت و آرامش. به ناچار به سویس رفت و در جنگ شرکت نکرد. ۲۳ سال از عمر خود را در آن‌جا گذراند و تلاش و مبارزات ضد جنگ خود را با نگارش مقالاتی چون مجموعه فراتر از جنگ، ادامه داد و با تأسیس مجله اروپا، با گرایش‌ها ناسیونالیستی مخالفت نمود.

در ژنیو به همکاری با آژانس حمایت از زندانیان جنگ مشغول شد و با مهاتما گاندی در ولنیو سویس ملاقات کرد. به دعوت ماکسیم گورکی به جماهیر شوروی سفر نمود و در مسکو به عنوان سفیر غیر رسمی هنرمندان فرانسه در جماهیر شوروی مورد استقبال قرار گرفت. با استالین دیدار نمود، اما هیچ‌گاه گرایش‌های مادی‌گرایی و سوسیالیستی کمونیستی پیدا نکرد. گاه او را حامی نظر مارکس می‌خواندند، در حالی که رولان شاید به گوشه‌هایی از آن در قالب تیوری موافق بوده و هرگز در عمل آن را نپذیرفت و برخورد نظام کمونیستی را با بشریت هم‌چون روسی‌یی می‌دانست که خود را به همه‌گان تفریض می‌کرد. او هم‌چنین انزجارش را از بی‌عدالتی دنیای بورژوا - کاپیتالیستی بارها گوش‌زد کرده است.

فعالیت‌های صلح‌جویانه‌اش بهانه‌یی شد برای آشنایی با مهاتما گاندی، و بررسی زنده‌گی و تفکر گاندی، زمینه‌یی برای آشنایی با هند، و هند، روزنه‌یی از عرفان شرق و چه حیف که مجال آن نیافت که در شرق بیشتر کندوکاو کند. گاندی را مسیحی دیگر می‌خواند. علاقه‌اش به کشور رابین رانات تاگور و عرفان شرق سیری‌ناپذیر بود. هند برایش هم‌چون دریچه‌یی بود که او را با دنیایی نو - اندیشه‌هایی نو و سرچشمه جدیدی از حقیقت، آشنا می‌ساخت. ذهنیتی جدید، ایمانی جدید و مردمانی جدید. شک و تردید دیروزش راه ایمان فردا روزش را هموار کرد و از آن‌چه در بررسی روند ذهنی رولان فهمیده می‌شود، این است که پس از برخورد با شرق، گرایشش به دین آسمانی و به خصوص مسیحیت بیشتر می‌شود. خاور برایش پیام‌آور اندیشه‌یی‌ست که در چهارچوب مفاهیم و ذهنیت باختر معنا ندارد. رومن رولان در میان فارسی‌زبانان، با نام دو کتاب ژان کریستف و جان شیفته شناخته می‌شود. دو رمان

رومن رولان نمرده و مرگ همان دروغ است؛ چرا که با عشق در تماس بود و هر چیز که با عشق تماس یابد، از مرگ می‌رهد. او تنها در گورستان کوچکی در قلب آنانی که دوستش می‌دارند، خفته است و منتظر روزی‌ست که گودال شکافته شود و مرده‌گان از گورهای خود بیرون بیایند تا به عاشق و معشوقی که خاطرۀشان مانند طفلی که در شکم مادر در سینه‌اش آرامیده است، لبخند بزند. زنده‌گی برایش غم‌انگیز نبود، اما ساعات غم‌ناکی داشت و با تمام رنجی که می‌کشید، سعی داشت همانی باشد که باید

است؛ اما از آن‌چه معلوم است، ژان بیشتر به خالق خود مانند است تا به فردی دیگر. موسیقی در ژان نیاز شدیدی به دوست داشتن برمی‌انگیزد و کسی که خوب دوست می‌دارد، دیگر کم‌وبیش نمی‌شناسد. خود را به تمامی در راه همه کسانی که دوست می‌دارد، ایثار می‌کند. این عشق

پاکستان:

پروندهٔ دیورند بسته شده است

بازسازی و احداث پسته‌های امنیتی برای مقابله با فعالیت‌های نامطلوب و هرگونه ناامنی مرزی، بسیار حایز اهمیت است

سخنگوی وزارت خارجهٔ پاکستان، روز دوشنبه اقدام این کشور برای احداث پسته‌های امنیتی در امتداد مرز با افغانستان را مهم خواند و از آن دفاع کرد.

اعزاز احمد چودری روز گذشته در گفت‌وگو با خبرنگاران در اسلام‌آباد تأکید کرد: پسته‌های امنیتی واقع در مناطق مرزی پاکستان و افغانستان به منظور مدیریت بهتر امور مرزی و هماهنگی‌های لازم میان دو کشور، بسیار مفید و موثر است.

این درحالی است که منابع خبری از درگیری‌های تازه میان نیروهای مرزی پاکستان و افغانستان خبر داده‌اند.

وی گفت: بازسازی و احداث این پسته‌های امنیتی برای مقابله با فعالیت‌های نامطلوب و هرگونه ناامنی مرزی، بسیار حایز اهمیت است.

اعزاز چودری خاطر نشان کرد: حل و فصل موضوع احداث پسته‌های مرزی پاکستان در مناطق مرزی با افغانستان باید از مسیر دوجانبه دیپلماتیک به ویژه برگزاری نشست با حضور مقامات عالی رتبه نظامی دو کشور پیگیری شود.

این مساله باید با یکدیگر همکاری و در از بین بردن این معضل حسن نیت نشان دهند.

وی با یادآوری تقاضای رییس‌جمهوری افغانستان مبنی بر اینکه پاکستان از نفوذ خود بر گروه طالبان بهره برد و این شبه نظامیان را برای کشاندن به میز مذاکرات صلح و برقراری ثبات در افغانستان آماده کند، خاطر نشان کرد: اسلام‌آباد واکنش مثبت به تقاضای حامد کرزی ارایه داده است.

تنش‌ها بین کابل و اسلام‌آباد درحالی‌بالا گرفته است که روز چهارشنبه گذشته بر اثر درگیری میان مرزبانان افغانستان و نیروهای پاکستان در خط مرزی دیورند، شماری کشته و یا زخمی شدند. در این رویداد که نظامیان افغان نیروهای پاکستانی را آغازگر آن معرفی کردند، پاسگاه‌های مرزی که گفته می‌شود پاکستان در داخل خاک افغانستان احداث کرده است، تخریب شد.

حامد کرزی رییس‌جمهوری افغانستان روز شنبه هفته جاری نیز تأکید کرد که افغانستان هرگز خط مرزی دیورند را که انگلیسی‌ها در سال ۱۸۹۳ میلادی آن را ترسیم کردند، به رسمیت نخواهد شناخت.

وی یادآور شد: در سال‌های اخیر مقامات عالی‌رتبه پاکستان و افغانستان در سطوح مختلف بر ضرورت تنظیم و اجرای راهکار موثر با هدف مدیریت مرزی نتیجه بخش بوده و با توجه به منافع متقابل دو کشور صورت گرفته است.

سخنگوی دستگاه دیپلماسی دولت اسلام‌آباد درباره اظهارات اخیر حامد کرزی رییس‌جمهوری افغانستان درباره پسته‌های مرزی پاکستان تأکید کرد: پستهٔ مرزی گرسال پاکستان، هدف حملات توپخانه‌یی نیروهای افغان قرار گرفته، به علاوه مقامات دولت کابل در این زمینه اظهارات تهدیدآمیز و تحریک‌کننده داشته‌اند.

وی مسالهٔ خط مرزی دیورند را موضوعی حل و فصل شده خواند و افزود: بحث مجدد درباره این موضوع باعث می‌شود تا پاکستان و افغانستان از مسایل دیگری که مورد توجه دو طرف در راستای همکاری دوجانبه می‌باشد، دور شوند.

این دیپلمات ارشد پاکستان تأکید کرد: مبارزه علیه افراط‌گرایی و تروریسم از سوی پاکستان و افغانستان ادامه داشته و تمام ذی‌نفعان در ارتباط با

پاکستان په سیمه کې...

نوموړې، په دې خبرې غونډه کې چې یوشمېر سناتورانو هم په کې برخه اخیستې وه وویل، چې د هېواد خاوره د مور حیثیت لري او افغانان یې د ساتلو لپاره له هر څه تېر دي.

ده زیاته کړه، چې پخوا یې هم له خپلې خاورې نه د دفاع لپاره د جهاد سنگرونه تاوده ساتلي وو او اوس هم تیار دي چې د خپلو سرونو په بدل کې له خپلې خاورې دفاع وکړي.

مسلم یار پر گاوندې هېواد پاکستان غږ وکړ چې له افغانستان سره دې په ښو اړیکو کې ټولو نړیوالو اصولو او قوانینو ته ژمن و اوسي.

نوموړې وویل، نور دې افغان حکومت چوپه خوله نه کېږي په لوړه کچه دې خبرې روانې کړي ترڅو ستونزې ختمې شي.

د مشرانو جرگې د مشر په خبره، ټول ولسونه د خپلو امنیتي ځواکونو تر شاه ولاړ دي، خو تینگار یې وکړ، چې د دواړو هېوادونو خیر په خبرو اترو کې دی.

نوموړې وویل، چې دوی به هڅه وکړي، چې یاده شخړه د خبرو له لارې اواره شي، خو که بیا هم پاکستان دا ډول حرکتونه پیل کړل، نو د خپلې خاورې د دفاع په خاطر ټول ولسونه دې ته چمتو دي، چې د سر په قیمت د خپلې خاورې دفاع وکړي.

له بلې خوا افغان حکومت ډیورند کرښې ته نږدې د افغان قواوو پر وړاندې د نه تحریک شوي برید په اړه

پاکستان ته خپل سخت اعتراض څرگند کړی دی. د بهرنیو چارو وزارت ویلي، چې د وزارت د لومړي سیاسي ریاست مشر عزیز الدین احمدزاده نن سهار د پاکستان شارژ دافیر شاه نظر افریدی، د بهرنیو چارو وزارت ته احضار کړی او د افغانستان اندېښنې یې ورته په ډاگه کړې دي.

د یاد وزارت په وینا، احمدزاده د هغه نه تحریک شوي برید په اړه، چې پروډ ډیورند کرښې ته نږدې د ننگرهار په گوشتې ولسوالۍ کې د پاکستاني پوځیانو له خوا پر افغان ځواکونو د درنو او سپکو وسلو په کارولو سره شوی و، د افغانستان د حکومت سخت اعتراض څرگند کړ.

د بهرنیو چارو وزارت ویلي، چې احمدزاده پاکستاني ډیپلومات ته روښانه کړه، چې که پاکستاني پوځیان په گوشته او نورو سیمو کې پوځي تاسیساتو بیا هم له منځه یو نه سي او نه تحریک شوو بریدونو ته دوام ورکړي، نو د هر راز پایلو مسوولیت به د پاکستان پر غاړه وي.

په کابل کې د ایساف ځواکونو ویاند بیا ویلي، دوی نشي کولای چې له پاکستاني ځواکونو سره مخامخ ځان په جگړه کې ښکېل کړي. د دې ځواکونو ویاند جنرال کونتر کنز د دوشنبې په ورځ یوې خبرې غونډې ته وویل، چې درې اړخیزې هسې روانې دي، دوی د افغانستان او پاکستان تر منځ سرحد غواړي او هڅه کوي، چې د دواړو هېوادونو تر منځ د باور فضا رامنځته کړي.

صدها تن بر ضد پاکستان در...

این شورا بخشی از قطعنامه را چنین به خوانش گرفت: «اقدامات اخیر نظامیان پاکستانی مبنی بر ساخت تأسیسات در داخل خاک افغانستان خلاف قوانین و موازین بین‌المللی بوده و این اقدامات پاکستانی‌ها را به صورت قطع محکوم می‌نماییم. ما مردم کوه‌دامن خواستار حل و فصل قضیهٔ مرزی دیورند از مجرای دیپلوماتیک آن می‌باشیم، ما مردم کوه‌دامن در حمایت از قوای مسلح کشور در برابر هر تجاوزگر به خصوص نظامیان پاکستانی ایستاده‌گی می‌نماییم.»

این گردهمایی در حالی برگزار می‌شود که صبح روز دوشنبه یک بار دیگر نظامیان پاکستانی و پولیس سرحدی افغانستان در ولسوالی گوشته باهم درگیر شدند.

مقامات امنیتی افغانستان گفته‌اند که در این درگیری به نیروهای افغانستان تلفاتی وارد نشده است.

در درگیری هفتهٔ گذشته دو طرف، یک پولیس سرحدی کشور به نام محمد قاسم کشته و چهار تن دیگر زخمی شدند.

پس از این درگیری مردم با راه اندازی تظاهرات در کابل و ولایت‌های خوست و ننگرهار حمایت شان برای دفاع از سرحدات افغانستان و مقابله با پاکستان اعلام کردند.

در گردهمایی مردم کوه‌دامن در شمال کابل نیز شماری از جوانان ابراز آماده‌گی کردند که برای دفاع از کشور حاضر اند به امتداد خط دیورند بروند.

برگزار کننده‌گان گردهمایی و تظاهرات پاکستان را به ایجاد بی‌ثباتی در افغانستان متهم کرده و می‌گویند: پاکستان تلاش کرده است با ایجاد تفرقه میان مردم مشکلات در کشور ما را دامن بزند.

اما مردم و نماینده‌گان شورای ملی با اشاره به راه اندازی تظاهرات در مناطق مختلف افغانستان می‌گویند: این بار زمینه خوب برای وحدت و یک پارچه‌گی مردم مساعد شده است تا برای دفاع از کشور در برابر توطیه‌های پاکستان قد علم نمایند.

در پی حملات راکتی، ایجاد دروازه و تأسیسات نظامی از سوی پاکستان در امتداد خط دیورند، روابط کابل و اسلام‌آباد بر هم خورده است.

پیش از این رییس‌جمهور کرزی گفته است که پاکستان تمام این حرکات را به هدف تحت فشار قرار دادن افغانستان برای به رسمیت شناختن خط دیورند انجام می‌دهد.

رشد کمی و کیفی ارتش...

سخنگوی وزارت دفاع افغانستان با تشریح تنش‌ها بین افغانستان و پاکستان گفت: تأسیسات و پاسگاه‌های پاکستان در داخل خاک افغانستان باید برچیده شود.

عظیمی تأکید کرد که افغانستان از تمام گزینه‌ها برای برچیدن این پاسگاه‌ها استفاده خواهد کرد.

صبح روز گذشته نیز در ادامهٔ درگیری روز چهارشنبه گذشته مرزبانان پاکستانی و افغان در امتداد خط دیورند که پاکستانی‌ها آن را مرز با افغانستان می‌دانند، اما کابل آن را به رسمیت نمی‌شناسد، ساعاتی با هم درگیر شدند و به تبادل آتش پرداختند.

حامد کرزی رییس‌جمهوری افغانستان پیش از این خط دیورند را طرحی استعماری و انگلیسی دانست و گفت کابل هرگز این خط را به عنوان مرز با پاکستان نپذیرفته و نخواهد پذیرفت.

ادامهٔ حملات راکتی کار ساخت یک دروازه و تأسیسات نظامی را در ولسوالی گوشته آغاز کرده است. حکومت افغانستان گفته است که یک بخش از این تأسیسات نظامی را ایساف به نیروهای پاکستانی سپرده شده است، اما ایساف این موضوع را رد می‌کند.

سخنگوی ایساف جنرال کونتر کنز می‌گوید که در جریان پروسه انتقال امنیت به نیروهای افغان بعضی از تأسیسات را رها کرده‌اند، اما این حقیقت ندارد که ایساف کدام پوسته را به

آیساف محدود در افغانستان می‌باشد، اگر کدام رویدادی به وقوع می‌پیوندد هر دو طرف این موقع را دارند که آن مساله را با جامعه جهانی و ملل متحد راجع بسازند و جامعه جهانی این توانایی را دارد که چگونگی راه حلی را به هم‌چو یک مساله دریابند.»

پیش از این حکومت افغانستان به خاطر حملات راکتی پاکستان بر مناطق شرقی کشور به سازمان ملل متحد شکایت کرده بود.

مقام‌های افغان گفته‌اند که پاکستان در کنار

در تنش‌های اخیر میان...

کونتر کنز روز گذشته در یک نشست خبری گفت که به آرزوی ایجاد ثبات در امتداد خط دیورند هستند و تلاش می‌کنند تا میان افغانستان و پاکستان فضای اعتماد ایجاد شود. آقای کنز گفت که نیروهای بین‌المللی نمی‌تواند به گونه مستقیم در این مساله مداخله نمایند، اما به گفته وی تلاش‌ها از طریق کمیسیون سه جانبه برای حل مشکلات مرزی ادامه دارد.

او گفت: «ما همه این را می‌دانیم که ماموریت

درگیری دوبارهٔ نیروهای...

داده شده بود. عبدالزی گفت: «موضع والی و مردم ننگرهار این است که با تمام توان از ساختن دروازه جلوگیری کنند و به هیچ کس اجازه ندهند که آنجا دروازه بسازند.» عیسی خان زواک، ولسوال گوشته گفت که درگیری ابتدا از سوی نیروهای پاکستانی شروع شد. او گفت که

حومه کابل تظاهرات کردند و شعار «مرگ بر پاکستان» سر دادند.

حامد کرزی، رییس‌جمهور افغانستان روز شنبه گفت که شاید پاکستان بخواهد با این درگیری‌های مرزی کابل را وادار کند که خط دیورند را بپذیرد. او تأکید کرد که افغانستان این خط مرزی را به رسمیت نمی‌شناسد.

این مقام پاکستانی که به شرط فاش نشدن نامش صحبت می‌کرد، افزود: «نیروهای ما در تلاقی به حملات آنها دست به شلیک زدند. تاهنوز از تلفات گزارشی در دست نیست. تبادل آتش با وقفه‌هایی ادامه دارد.» تنش‌های مرزی میان افغانستان و پاکستان در میان مردم دو کشور حساسیت‌های زیادی خلق کرده است. حدود دو هزار تن که اکثراً مردم روستایی بودند در

نیروهای افغانستان هنوز تلفات نداده‌اند و «با روحیه قوی» به پاکستانی‌ها پاسخ نظامی داده‌اند.

اما مقام‌های پاکستانی برعکس نیروهای افغانستان را به شروع این درگیری متهم کردند. یک مقام پاکستانی به خبرگزاری فرانس پرس گفت: «نیروهای افغانی بی‌جهت بر پوسته ما در منطقه سرحدی شلیک کردند... آنها سلاح‌های خودکار و هاوان شلیک کردند.»

حربه دیورند تا چه زمانی ادامه خواهد یافت؟

رییس‌جمهور کرزی روز شنبه هفته جاری گفت که حکومت افغانستان هیچگاهی خط دیورند را به رسمیت نخواهند شناخت.

خط دیورند که در سال ۱۸۹۳ و در دوران حکومت «امیر عبدالرحمن خان» به امضا رسید و امان الله خان در پیمان راولپندی نیز بان را به رسمیت شناخت در دوران ظاهرشاه مورد تردید قرار گرفت، اما هیچ اقدام عملی در این رابطه تا کنون صورت نگرفت. تنها در برخی مواقع دولت‌های وقت افغانستان برای تحریک مردم و تحت فشار قرار دادن پاکستانی‌ها از این مسأله به عنوان ابزار تبلیغاتی استفاده کرده اند؛ کاری که کرزی نیز اخیراً به آن دست زد، در حالی که در طی یازده سال حکومتش هیچ اقدام عملی در این باره ننمود و حتی این مسأله را برزبان نیاورد.

حامد کرزی رییس‌جمهور افغانستان اخیراً گفته بود که خط دیورند از طرف انگلستان بالای افغانستان تحمیل شده و این مسأله برای افغانستان قابل پذیرش نیست.

در عین حال، آقای کرزی تاکید داشت که پاکستان تلاش می‌کند تا از خط

دیورند به عنوان یک ابزار سیاسی استفاده کند؛ اما این تلاش‌ها بی نتیجه خواهند بود.

اما برخی از آگاهان مسایل سیاسی، از حکومت می‌خواهند تا برای حل مشکل دیورند، یک طرح جامع را ترتیب داده و سرنوشت این مشکل تاریخی را روشن سازد.

به گزارش پیام آفتاب، محمود صیقل آگاه امور بین‌الملل می‌گوید که دستگاه دیپلماسی کشور باید واحد خاصی را برای پیدا کردن راه حل برای معضل دیورند ایجاد کند تا ابعاد مثبت و منفی آن را مورد ارزیابی قرار دهد.

به گفته وی، این واحد خاص باید طرح پیشنهادی خود را به شورای وزیران پیشکش کرده و آن طرح را بعد از اجماع عمومی به شورای ملی بسپارد.

صیقل افزود: «پارلمان در کمیته‌ها و کمیسیون‌های مربوط این طرح را ارزیابی کرده و بعد از آن برای حل معضل دیورند نیاز به لویه جرگه است.»

به باور وی، لویه جرگه نیز با راه‌اندازی یک همه پرسی تصمیم خواهد گرفت که خط دیورند پذیرفته شود یا رد؟

بر اساس اظهارات این آگاه امور

سفير پاکستان در کابل: افغان‌ها عمق استراتژیک را به گورستان استراتژیک تبدیل می‌کنند

این پاسگاه‌ها که نیروهای افغان ادعای مالکیت آنها را دارند، توسط پاکستان در سال ۲۰۰۲-۲۰۰۳ ساخته شده است و ناتو نیز از این پاسگاه‌ها بازدید کرده است

سفير پاکستان در کابل گفته است که کشورش به دنبال عمق استراتژیک در افغانستان نیست.

محمد صادق، سفير پاکستان در کابل باره اتهامات وارد شده به کشورش مبنی بر دنبال کردن «عمق استراتژیک» در افغانستان به جمعی از خبرنگاران پاکستانی گفت: کشورهای خارجی در افغانستان نمی‌توانند به دنبال عمق استراتژیک باشند چون در این کشور عمق استراتژیک به گورستان استراتژیک تبدیل خواهد شد.

وی افزود: در افغانستان به دلیل موقعیت جغرافیایی خاص و خصوصیات منحصر به فرد مردم این کشور، نمی‌توان به دنبال عمق استراتژیک بود.

درگیری‌های مرزی

صدیق در پاسخ به پرسش‌هایی پیرامون تنش‌های اخیر مرزی بین افغانستان و پاکستان بر سر تعدادی از پاسگاه‌های امنیتی در مرز بین دو کشور، گفت: این پاسگاه‌ها که نیروهای افغان ادعای مالکیت آنها را دارند، توسط پاکستان در سال ۲۰۰۲-۲۰۰۳ ساخته شده است و ناتو نیز از این پاسگاه‌ها بازدید کرده است.

سفير پاکستان در کابل تصریح کرد: هر دو کشور باید کنترل مرزهای خود را در دست داشته باشند، اما رفت و آمد آزاد بین مرزها به خصوص برای افغانستانی‌های فقیر باید وجود داشته باشد و دولت پاکستان نیز از این مسأله تا جایی حمایت خواهد کرد که سوءبرداشت بین مردم افغانستان به وجود نیاید.

احساسات ضد پاکستانی مردم افغانستان

سفير پاکستان در مورد احساسات ضد پاکستانی

مردم افغانستان گفت: این معضل مسأله تازه‌یی نیست و از سال ۱۹۴۷ که پاکستان استقلال خود را بدست آورد، وجود داشته و افغانستان از جمله کشورهایی بود که در آن زمان هرگز پاکستان را به رسمیت نشناخت.

وی افزود: بهبود روابط میان افغانستان و پاکستان خواست دو کشور است، اما در این میان تعدادی از سیاسیون افغانستان در تلاش‌اند که این روابط تیره شود.

تلاش برای گفت‌وگو و مذاکره با طالبان

صدیق پیرامون روند صلح در افغانستان گفت: دولت افغانستان و جامعه جهانی به تازه‌گی موضع ۱۰ سال اخیر پاکستان در مورد مذاکره با طالبان را پذیرفتند.

به گفته صدیق، پاکستان در «کنفرانس پن» از طالبان دعوت به مذاکره کرد، که اخیراً مورد حمایت کشورهای خارجی قرار گرفته است، اما به نظر می‌رسد پس از این همه خونریزی و تنش در افغانستان، این روند نتیجه مطلوب نداشته باشد.

نگرانی آلمان‌ها از تلفات سربازان شان در افغانستان

انکشافی آلمان نیز به روزنامه «سپاور نوین پریسه» گفته است که «آموزش نیروهای امنیتی افغانستان یگانه وسیله موثر برای انتقال مسوولیت‌ها می‌باشد». از نگاه او با وجود این حادثه غم انگیز، این استراتژی درست

پس از کشته‌شدن یک سرباز آلمانی دیگر در افغانستان، نگرانی در مورد سربازان ارتش فدرال این کشور در افغانستان افزایش یافته است. این حادثه باعث شد که دوباره وضعیت افغانستان به بحثی میان سیاستمداران آلمانی تبدیل گردد.

امید نوری پور، سخنگوی سیاست دفاعی حزب سبزهای آلمان از ازدیاد خطرهای علیه اردوی این کشور فکر می‌کند. نوری پور به روزنامه «دی ویلت» گفته است: «این حادثه هراس‌انگیز نشان می‌دهد که اوضاع در افغانستان چقدر خطرناک می‌باشد و خطرات برای سربازان آلمانی تا پایان ۲۰۱۴ از این نیز بیشتر می‌گردد.»

نوری پور خارج شدن نیروها از افغانستان را «دشووارترین و خطرناک‌ترین عقب نشینی دانست که اردوی فدرال آلمان تاکنون انجام داده است». نوری پور گفته است که در مورد امنیت سربازان در هنگام خارج شدن هنوز هم برخی سوال‌هایی اند که پاسخ نیافته اند.

کشوری نسبتاً امن

راینر ارنولد، سخنگوی سیاست دفاعی حزب سوسیال دموکرات آلمان (اس پی دی) گفته است که افغانستان در دو سال گذشته از نگاه احصایه‌ها امن تر گردیده است، «اما با توجه به این حوادث، این احصایه‌ها جنبه نسبی دارند.»

توماس دیمیزیر، وزیر دفاع آلمان فدرال روز یکشنبه تصریح نمود که حکومت به تغییر استراتژی در افغانستان فکر نمی‌کند. این موضوع همچنان برای حضور برنامه‌ریزی شده نیروها بعد از پایان ماموریت جنگی ناتو در ختم سال ۲۰۱۴ نیز اعتبار دارد. وزیر دفاع آلمان گفت: «ما مردم افغانستان را تنها نمی‌گذاریم.»

دیرک نیبل، وزیر همکاری‌های اقتصادی و

باقی می‌ماند، ولو این که همراهی با نیروهای افغانستان در چهارچوب برنامه‌های آموزشی خطرناک نیز باشد.

سربازان نیروهای ویژه کماندویی آلمانی (کا اس کا) روز شنبه در ضمن عملیاتی در ولایت بغلان مورد شلیک قرار گرفتند و تقاضای حمایت هوایی کردند. بعداً هنگام ارزیابی خسارات در نتیجه بمباران، سربازان آلمانی و پولیس افغانستان مجدداً هدف شلیک قرار گرفتند. در نتیجه آن یک سرباز ویژه کماندویی آلمان (کا اس کا) کشته و یک سرباز دیگر زخمی گردید. سرباز زخمی مورد معالجه طبی قرار داده شد و خطر حیاتی تهدیدش نمی‌کند. علاوه بر این روز شنبه هفت سرباز ایالات متحده آمریکا در افغانستان کشته شدند. برای نیروهای بین‌المللی کمک به امنیت (آی‌ساف) از آغاز سال بدینسو این روز پرتلفات‌ترین روز بوده است.

فرانسه خروج نیروهایش را از طریق تاجیکستان آغاز کرد

نوسازی این فرودگاه را با مشارکت مالی ۲۷ میلیون یورویی این کشور و هفت میلیون یورویی طرف تاجیک انجام دهد، اما به دلیل کارشناسی شرکت‌های فرانسوی احداث این پایانه هوایی به تاخیر افتاد.

بر اساس توافق جدید میان دو کشور در سال جاری میلادی، هزینه عمومی اجرای این طرح ۳۹ میلیون یورو ارزیابی و مقرر شد که برای اجرای این طرح فرانسه ۲۰ میلیون یورو و شرکت فرودگاه بین‌المللی دوشنبه ۱۹ میلیون یورو تخصیص دهند.

بیش از ۲۰۰ نظامی، شش فروند هواپیمای جنگی میزاف و چهار فروند هواپیمای نظامی باری فرانسوی مستقر است که نیروهای نظامی ناتو در افغانستان را حمایت می‌کنند.

در حال حاضر فرانسه با سه هزار و ۳۰۰ نفر، پنجمین کشور از لحاظ تعداد نیرو در ناتو است. از سال ۲۰۰۱ میلادی، ۸۷ نفر از نیروهای فرانسوی مستقر در ولایت کاپسیا کشته شده اند.

وزارت دفاع فرانسه خروج نظامیان و تجهیزات نظامی خود مستقر در افغانستان را از طریق فرودگاه دوشنبه پایتخت تاجیکستان آغاز کرد.

کار خروج نیروهای فرانسوی از خاک افغانستان از طریق فرودگاه دوشنبه پایتخت تاجیکستان تا جولای سال جاری ادامه خواهد یافت.

بر اساس این گزارش نیروی هوایی فرانسه در طول بیش از ۱۱ سال حضور خود در منطقه، ۱۱ هزار پرواز انجام داد که ۶۰ درصد این پروازها در افغانستان انجام شد.

نیروهای فرانسه با استفاده از هواپیماهای اس ۱۶۰ و اس ۱۳۰ از ابتدای این عملیات در افغانستان حدود ۸۹ هزار نفر سرباز و افسر و افزون بر ۱۴ هزار و ۵۰۰ تن کالاهای مختلف انتقال دادند. فرانسه در ازای حضور ارتش خود در فرودگاه دوشنبه پایتخت تاجیکستان در سال ۲۰۰۹ متعهد شده بود که کار بازسازی و

Mandegar

شهری:

پاکستان په سیمه کې پټ اهداف لري

مسلمیار: ولسونه له خپلې خاورې د دفاع لپاره چمتو دي

په داسې حال کې چې تېره ورځ یو ځل بیا د ننگرهار په گوشتي ولسوالۍ کې د افغان او پاکستانیو ځواکونو تر منځ جگړه وشوه، د ننگرهار والي وايي چې په دې جگړه کې دوه پاکستانی پوځیان وژل شوي دي. هغه وايي، دوی غوښتل دغه ستونزه له دیپلوماتیکو لارو حل کړي؛ خو پاکستانیانو په لوی لاس جگړې ته لاره هواره کړه. بل خوا د مشرانو جرگې مشر وايي، چې ولسونه په هر حال کې له خپلو ځواکونو ملاتړ کوي. د ننگرهار والي گل اغا شېرزی وايي، چې په گوشتي ولسوالۍ کې د افغان او پاکستانیو ځواکونو تر منځ نښته د پاکستانیو ځواکونو له لوري پیل شوې او افغان ځواکونو یې دفاع کړې ده. هغه وویل، تېره ورځ یې داسې رپوټونه تر لاسه کړي ول، چې پاکستانی ځواکونه بیا په گوشته کې خپلو تاسیساتو جوړولو ته دوام ورکوي. د ننگرهار والي وویل، هماغه مهال یې په ننگرهار کې د پاکستان له قونسل څخه د کار د بندیدو غوښتنه وکړه، خو

په وینا یې چې هغوی یې غوښتنې ته غوږ ونه نیوه او په لوی لاس یې جگړې ته لاره هواره کړه. دوی وايي، دوی غوښتل دغه لاره له دیپلوماتیکو لارو حل کړي؛ خو پاکستان په سیمه کې نور اهداف لري. ښاغلي شېرزی زیاته کړه، چې څلور اونۍ وړاندې یې ولسمشر ته د پاکستانیو تاسیساتو او خوځښتونو په اړه خبر ورکړی او ورته یې ويلي، چې پاکستان په سیمه کې نور اهداف لري. دوی وايي، هغه مهال جگړه نه وه خو چا د پاکستان د دې خوځښتونو مخنیوی ونه کړ. د ننگرهار والي گل اغا شېرزی وايي، چې د افغان او پاکستانیو ځواکونو تر منځ په پروڼۍ نښته کې دوه تنه پاکستانی پوځیان وژل شوي او یو ټانک یې له منځه تللی؛ خو زیاتوي چې افغان لوري ته هېڅ ډول زیان نه دی اوښتی. همدارنگه دې خبرې غونډې ته د مشرانو جرگې مشر فضل هادي مسلمیار په خپله وینا کې پر ولسونو غږ وکړ، چې د خپلې خاورې د ساتلو او امنیتي ځواکونو د ملاتړ لپاره دې د تیاری په حال کې شي...

۹ تروریست در ولایت ننگرهار بازداشت شدند

مقامات ریاست عمومی امنیت ملی کشور از بازداشت ۹ تروریست به شمول یک تبعه پاکستانی در ننگرهار خبر می‌دهند. مسولان دفتر مطبوعات این اداره گفته اند که این افراد پس از آموزش در پاکستان به هدف انجام حملات تخریبی از راه تورخم وارد شهر جلال آباد شده بودند. براساس خبرنامه ریاست امنیت ملی، مؤظفین ریاست عمومی امنیت ملی در ولایت ننگرهار ۹ تروریست به شمول یک تبعه پاکستانی را که با هدف انجام فعالیت‌های تروریستی و تخریبی بعد از فراگیری تعلیمات نظامی و تروریستی در پاکستان به دستور گروه های تروریستی از طریق تورخم وارد شهر جلال آباد می شدند شناسائی و دستگیر نموده است. همچنین در یک اقدام دیگر، مؤظفین ریاست عمومی امنیت ملی در ولایت ننگرهار یکتن را با مقدار ۴۰ کیلوگرام ماده مخدر که بشکل ماهرانه در یک عراده موتر سراجو جایجا نموده و قصد انتقال آنرا از ولایت لغمان به شهر جلال آباد داشت در ساحه درونته بالفعل دستگیر نموده است.

با بلند شدن آفتاب ستاره ها نا پدید میشوند

When Sun Rises the Stars Disappear

رادیو آموزگار 101.3FM

نشرات رادیو آموزگار در کابل و ولایات مرکزی افغانستان

Contact Us:

info@amuzgarfm.com
www.amuzgarfm.com
+93 (0) 772929111
+93 (0) 799 879 879

کنفرانس اجندای ملی

ریفورم سیاسی و ایجاد صلح پایدار در افغانستان

با در نظر داشت اوضاع جاری در افغانستان و نزدیک شدن سال ۱۳۹۳ / ۲۰۱۴ زمان خروج نیروهای بین‌المللی از کشور، و به منظور بهبود روند جاری در افغانستان، بنیاد شهید احمدشاه مسعود بنا بر مسوولیت ملی خویش و به سلسله تلاش‌های پیگیرش، به هدف ایجاد نزدیکی و تفاهم میان نخبگان کشور در محور یک اجندای ملی، تدویر یک نشست بین‌الافغانی را در نظر دارد. بدین منظور، از همه نخبگان سیاسی، فرهنگی و اجتماعی کشور که به خاطر جستجوی راه‌حل ملی تلاش فراوان داشته‌اند، ارادتمندانه تقاضا داریم که از اشتراک و سهم‌گیری خویش در این نشست، دفتر مرکزی بنیاد شهید مسعود را قبلاً اطلاع دهند.

دفتر مرکزی بنیاد شهید احمدشاه مسعود

ایمیل و شماره‌های تماس:

awmasoud@hotmail.co.uk - ۰۷۰۰۰۵۰۰۰۰

rowzana@yahoo.com - ۰۷۰۰۲۷۷۷۸۱

mandegar.daily@gmail.com - ۰۷۵۲۰۴۴۲۱۰

۰۷۰۰۲۶۳۱۵۲

سخنگوی وزارت دفاع ملی:

رشد کمی و کیفی ارتش چشمگیر بوده است

جنرال ظاهر عظیمی سخنگوی وزارت دفاع روز دوشنبه در نشست خبری با خبرنگاران از تلاش این وزارتخانه برای تقویت ارتش خبر داد. عظیمی گفت: شورای امنیت ملی افغانستان نیز در نظر دارد که سلاح‌های سنگین ارتش پیشین از جمله توپها و ټانکها را بازسازی کند و آنها را به کار گیرد. سخنگوی وزارت دفاع در عین حال وضعیت ارتش افغانستان را از نظر کمی و کیفی بسیار چشمگیر دانست و گفت نظامیان افغانستان پیشرفتهای بسیار خوبی داشته اند. عظیمی با ابراز خشنودی از اینکه نیروهای افغانستان ۹۰ درصد عملیات مختلف را در افغانستان بر عهده دارند وعده داد که به زودی تمام عملیات در افغانستان به دست نظامیان افغان انجام خواهد شد. ... ادامه صفحه ۶

سخنگوی وزارت دفاع ملی رشد کمی و کیفی ارتش کشورش را چشمگیر توصیف کرد و از اختصاص ۶۰ میلیون دالر برای تقویت ارتش خبر داد.

روزنامه ماندگار برای سال جاری خورشیدی مشترک می‌پذیرد

برای دانشجویان و اساتید دانشگاه

سه ماهه - ۱۰۰۰ افغانی

شش ماهه - ۲۰۰۰ افغانی

نه ماهه - ۳۰۰۰ افغانی

یک ساله - ۴۰۰۰ افغانی

دفتار خارجی

سه ماهه - ۱۰۰ دالر

شش ماهه - ۲۰۰ دالر

نه ماهه - ۳۰۰ دالر

یک ساله - ۴۰۰ دالر

روزنامه ماندگار

Mandegar Daily newspaper

نارسیده به منزل یا دفتار

سه ماهه - ۱۰۰۰ افغانی

شش ماهه - ۲۰۰۰ افغانی

نه ماهه - ۳۰۰۰ افغانی

یک ساله - ۴۰۰۰ افغانی

برای دفاتر

سه ماهه - ۱۲۵۰ افغانی

شش ماهه - ۲۵۰۰ افغانی

نه ماهه - ۳۷۵۰ افغانی

یک ساله - ۵۰۰۰ افغانی

حساب بانکی روزنامه ماندگار در میوند بانک: Mandegar daily Bank Account in Maiwand- Bank: 1001201077988

برای اشتراک در روزنامه با این شماره‌ها به تماس شوید: +۰۷۸۴۳۰۱۶۴۰ - +۰۷۷۶۹۳۰۵۶۵